

אצלנו בקורונה

בין

את

עצמך

איך מסתדר אצלך?

ברצוני לתת לכם דיווח חצי שנתי קצר על הנעשה בקיבוץ.

לאחר שתקציב 2020 אושר, עם ציפיות לעשייה ופיתוח חברתי, תוכנית שכללה השקעות שמותנות במקורות, נחתה עלינו באמצע מרץ הקורונה ושינתה והשפיעה על כל העולם ישירות וכמובן גם על מדינת ישראל והקיבוץ.

בהתחלה היה רושם שזו תופעה חולפת וצריך רק סבלנות והכל יסתדר. אך עם הכניסה לסגר ולהגבלות, כל מערכות החיים קיבלו תפנית, התקבלו הוראות לא ברורות ומבלבלות, קמו מסגרות תמיכה במדינה ובמועצה, ובקיבוץ - צוות ד' התחיל להוביל יחד עם צוות צח"י את ניהול המשבר שעדיין לא ברור מה יהיו ההשלכות שלו.

כמנהל קהילה, אני מתעדכן כל הזמן ומבצע הערכות מצב מול המערכות בקיבוץ, הבריאות והרווחה, החינוך והגיל השלישי (האוכלוסייה הכי רגישה). אני נוכח ומתפעל כל פעם מחדש מהעוצמה והחוסן של קהילת מצר, היצירתיות והסולידריות. הנהלת הקהילה עוזרת לי לקבל החלטות "תוך כדי תנועה". אנו עוצרים כל השקעה ו/או תוכניות שמסכנות את יציבות התקציב. אני נפגש עם חברים שחשים מצוקה לאמוד את מצבם ולבדוק איך אנו יכולים לעזור במסגרת ההחלטות וגם לא.

נתחיל בחינוך, מיותר לציין עד כמה אנו מעריכים את עבודתם של אביטל, קלאודיה, המדריכים והמטפלות בתקופה כה מאתגרת. בגיל הרך פועלים ב"מתכונת קורונה" ומשטר ניקיון. בחינוך החברתי עובדים בקבוצות קטנות ובימים אלה קיבלנו הוראה לפצל שוב ולעבוד במבנים שונים, לכן המלאכה לא קלה והאתגרים הפדגוגיים והכלכליים רבים. בחינוך הבלתי פורמלי ממשיכים את הקשר עם הנוער, כל יום וכל לילה מחשבים מחדש מה נכון, מה לא נכון, היכן מתחילה האחריות והיכן נגמרת, כן לקיים ארועים, או לא ובאיזה מתכונת. אני משתדל להיות בכל זמן ומקום שנדרש ממני. לתמוך במסגרות ולעזור למצוא פתרונות יצירתיים העומדים בדרישות (משרד הבריאות, משרד החינוך והמועצה

האזורית) למרות הקשיים יש פעילות קיץ מלאה! עם מגבלות, אך הכל נעשה כדי לקיים את הפעילות.

לאחר דיון ארוך בוועדת החינוך והנהלת הקהילה על שינויים בתפקידי יו"ר מנהלת החינוך ומנהלת החינוך, ובעקבות הדיונים ב"שולחנות עגולים" והייעוץ המיוחד, היה צריך להוציא מכרזים על יו"ר מנהלת החינוך וחברי המנהלת, אך, עצרנו הכל בכדי לטפל במשבר הקורונה והשפעתו על מערכת החינוך. על כן אני מודה למריאנה וחברי מנהלת החינוך על ההיענות להמשיך ולהוביל. היה הרבה בלבול והוראות לא ברורות, שיצרו חוסר בטחון גבוה מאוד.

כעת יצא מכרז לחברי מנהלת החינוך ויו"ר חינוך, אנו קוראים לכם חברים וחברות שמתאימים והנושא חשוב להם, בואו התנדבו והשפיעו!

העלון שלנו: פועל במלוא המרץ על מנת לחבר את כולנו ולעדכן על מה שקורה. חיבור יפה לקהילה, גם תרבותי וגם מותאם לתקופה, למצר ולפולקלור של הקיבוץ. מציג עבר והווה ושולח מבט לעתיד, תבורכו!

נוי וחצר: במקביל ל"קורונה" ולא רק בגללה... הנוי החנח וגרם לעוד קושי. החלפנו מנהל לנוי וקבלן נוי וכבר רואים שיפור. כולי תקווה שבמהרה נראה תוצאות ונשפר את פני מצר ואת הפיתוח. כל נושא ניקיון ואיסוף הפחים יכנס לטיפול והגדרות. (עוד היו שינויים).

תחזוקה: ראוי לציין את העבודה הקשה ומקצועית שהצוות מקיים יום יום, מתן שרות גם לחברים וגם לכלל המשק, משימה לא פשוטה בכל תנאי ובטח בחירום ובלילות! יישר כח לצוות!

בריאות ורווחה: העבודה מאוד לא פשוטה כי זו האוכלוסייה שנמצאת בסיכון גבוה כל השנה ועל אחת כמה וכמה בתקופת הקורונה. יש הרבה עבודה של מתנדבים ותמיכה של המשפחות. יישר כח לעוסקים בתחום! זה הזמן לחזור ולומר, בואו נקפיד כולנו ונשמור על הסבים והסבתות שלנו.

חידוש בתמחיר הענפים: התמחירן סיים את תפקידו ונקלטה תמחירנית בכירה לעבודה של יום בשבוע. בעקבות המצב, עצרנו את תוכנית ההשקעות (למעט סידור של חדרים לבידוד ב"תאילנדים") כי אין מקור ידוע עדיין. עבודת התמחירנית החדשה תיתן לנו מבט טוב יותר על המצב הכלכלי.

משאבי אנוש: יש למנהל מש"א שלנו - חיים יוגב, תרומה גדולה בתקופה מאתגרת זו, מול המפעל, במערכות החינוך וטיפול יחד איתי בחברים שזקוקים לעזרה בתחומי התעסוקה.

מינימרקט : שינוי הנהלים בהתאם להנחיות, בודקים ועובדים במלוא המרץ, כלל העובדים הסתגלו מהר מאוד למצב החדש, עבודה עם מסכה והקפדה על ניקיון. הפעלת הנוער בשמירה על הכללים, משיגה גם פיקוח וגם הקניית ערכים נוספים לנוער המצוין שלנו. בתחילת המשבר, הקניות עלו בכ-35% אחז בעקבות הקורונה וכעת המצב מתייצב.

תרבות: כידוע, בעקבות המצב מאוד מסובך לקיים פעילויות, מותרת התקהלות של עד 10 בני אדם במרחב סגור ו-20 בפתוח. ביקשתי מצוות תרבות לשבת ולתכן לוח חודשי מותאם קורונה. יצירתיות בתרבות ורעיונות מחוץ לקופסא, יגבירו את תחושת היחד שהקורונה שללה מאיתנו.

בחדר אוכל עברו ללקיחת אוכל בחמגשיות. פועלים לפי ההוראות החדשות, כמות סועדים ועוד..

בריכה: הקיץ הגיע והבריכה נפתחה בזמן, לפי הנהלים המשתנים, מה שלצערנו הביא גם לחיכוכים מיותרים. הרבה כוונות טובות, אי הבנות ופרשנויות שונות. כעת ההוראה היא חד משמעית - יכולים להכנס לבריכה, רק תושבי מצר ובני מצר עם משפחתם הגרעינית בלבד.

סיבים אופטיים ותקשורת: בהמשך להחלטות האספה, לאחר מכרז, נחתם הסכם עם ספק שגם יניח את הסיבים וגם יתן לנו את האינטרנט עם הציוד הכי מתקדם - יצרנו התחייבות כספית לכ-84 חודשים על בסיס התשלומים החודשיים שלכם (לכן אין השקעה של כסף חיצוני). לכן אין לנו השקעה קיבוצית למעט ניהול הפרויקט שגם זה בזמן הפרויקט ממומן בהחלט כבר היום באינטרנט.

את הפרויקט, ננהל ראובן כמנהל תשתיות ואני, בעזרת אלי חז וקלוד ויעוץ מיוחד מ-מוני קמחי. נוציא מכתב מסודר על מהלכי הפרויקט, מה הוא כולל ומה לא כולל. במצב החדש תקבלו טכנולוגיות גבוהות לחיבורי אינטרנט ומהירויות מעולות עם שרות 24 שעות וטלוויזיה בכלל, לא רק הוט.

אזור פינת החי: התקיימו שני מפגשים, כולל בשטח עצמו, ואלו המסקנות:

- א. יש לבצע השקעה מינימלית של שולחנות וספסלים.
- ב. תאורה יפה בשבילים ללילה.
- ג. המקום יהיה מטופל ע"י הנוי כמו כלל הקיבוץ.
- ד. יהיה ניתן להדליק מדורה במקום (תוך הקפדה על בטיחות אש).
- ה. נושא לבדיקה עם המוסדות המוסמכים - המשמעות של מעבר הכביש (שנמצא בתב"ע), לבדוק שלא יפגע בפינת החמד ולתת מענה שונה להמשך השכונה (הבדיקה באחריות מנהל הקהילה).

פינה קהילתית:

פרויקט באזור המשרדים המסתיים ממש בזמן כתיבת מילים אלו! התחיל

בהנהלת קהילה בכדי לגרום ולשנות את האזור שיהיה מזמין וגם מעוצב ע"י חברי הקיבוץ שעבדו תקופה ארוכה (ילדים,

צעירים חברים יחד) צבעו וחשבו. **ביום**

שישי 31.7 יימסר הפרויקט לקהילה.

תודה רבה לדינה אנג'ל האדריכלית,

ראובן שליין בבניה ופיקוח ולמחלקת

הקהילה של המועצה האזורית.

תודה מיוחדת לדניז בניהול הצוות. וכמובן

תודה לסילביה חפץ, מריון פוקס, גליה שריג, תמי אידלמן, מינה הרדוף ז"ל,

עומר לוטם, אילן עמיר, דן אידלמן, שמוליק בן-עזרא, דני אדן והנערות

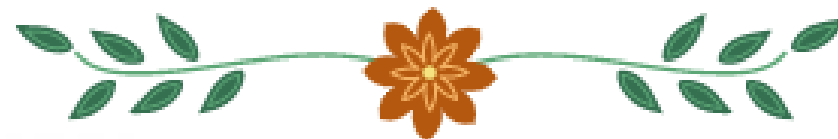
המוכשרות: ליבי לוי ורון הגאי.

ולסיום, הקורנה עדיין כאן והניהול בתנאים של אי וודאות הופך למאתגר ולא פשוט. לכן, יותר מתמיד אנו חייבים לעסוק בעיקר, להיות מאוחדים ולהמשיך לפעול בכל המגזרים ולקדם את כל התחומים. לפעול באחריות קהילתית וכלכלית, בתבונה תוך רגישות גבוהה, כי יש חברים שנפגעים כלכלית (עצמאים ושכירים) ומכאן הזכות והחובה שלנו להיות קשובים ותומכים. כמו תמיד, במצר, חוסן הקהילה נובע ממעורבות הדדית ודאגה של כל אחד ואחת לזולת ובמיוחד במצב הנוכחי - למי שבאוכלוסיית הסיכון.

חשוב להקפיד על ההנחיות!

בברכה,

לאונרדו לם - מנהל קהילה

נולדו אצלנו

- יולי -

בת לניב יחזקאל ומעין

נבדה לעזרא וקארין

נינה לעמנואל וליליה

מזל טוב!

ישיבה מס 08/2020

פרוטוקול

מישיבת ועד ההנהלה (המזכירות) של קיבוץ מֶצָר

שהתקיימה ביום שלישי, 15 ביולי 2020, שעה 21:00

(זמן קורונה)

מספר חברי הוועד: 11

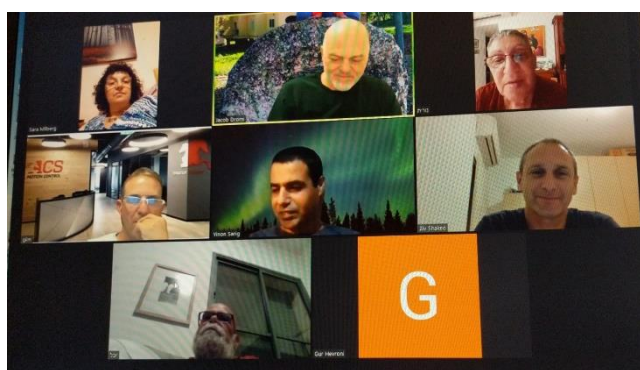
משתתפים בשיחת ההתוועדות בזום :

מזכיר הקיבוץ, יעקב דרומי,

יובל ברא"ס, גיל מוסרי, גיא דברת, זיו שקד,
איריס אלקן, שרה מילברג, ינון שריג, נורית
ברדיצ'בסקי, גיא דברת.

שומע: מנהל הקהילה (בזום)

חסר: אופיר גת.

[תמונת מצב חלקית]

על סדר היום:

- מענק קורונה פנימי

דיון והחלטות

רקע – התנהלות הקיבוץ בזמן קורונה בכל הנוגע לחברים שנפגעו בתעסוקה

- 1.1. זה תקופה, מאז שהחלה הקורונה שאחד מהנושאים החשובים שעל השולחן זה מתן מענה לחברים שנפגעו בתעסוקה.
- 1.2. בסמוך, לתחילת המגיפה – ניתנה הודעה, כחלק ממעטפת הערבות ההדדית, שמבקשת מחברים שתעסוקתם נפגעה לפנות ולקבל "רשת ביטחון". עוד קבענו, כהחלטה ניהולית, ש"רשת הביטחון" תהיה "פתוחה" גם לעצמאיים בתקופת הקורונה (הערה: בדרי"כ עצמאים אינם זכאים לרשת ביטחון שכן הם בחרו בדרך היזמות שמשלבת סיכויים וסיכונים, בשונה מעובד פנים או עובד שכיר שתעסוקתו הופסקה כתוצאה מיוזמת המעסיק).

1.3. לגבי חברים עובדי מערכת החינוך – וכבר בתחילת הסגר, וכתוצאה מכך שהופסקו תשלומי הורים (פנים וחוץ) למערכת, נעשה מהלך פנימי כמפורט:

1.3.1. החברים-עובדי החינוך התבקשו והסכימו לצאת לחופשה על חשבון ימי החופשה שלהם (וכתוצאה מכך קיבלו תשלום מלא על ימי החופשה) ובהמשך, בהסכמתם, הוקטן שכרם והועמד על 70% (בדומה למודל החל"ת של הביטוח הלאומי לעובדי חוץ) אך המשכנו לבצע תשלום מלא של ההפרשות הסוציאליות. זהו מהלך רחב יותר מקיבוצים אחרים, ש'הוציאו' את העובדים לחל"ת פנימי.

1.3.2. התשלומים לעובדי החינוך בוצע מתוך תקציב הקהילה, הגם שהופסקו תשלומי הורים למערכת החינוך.

1.3.3. לפי החלטות מצר - תקציב הקהילה משמש גם סוג של "ביטוח לאומי פנימי" ומשלם דמי אבטלה, למשל, לעובדי פנים במקרה של הפסקת העסקה (שכן חברי קיבוץ עובדי פנים, אינם זכאים לקבל דמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי). מאחר וכתוצאה מהמגיפה הפסיק הקיבוץ את ההעסקה של חברים עובדי החינוך לפרק זמן מסויים – הוא נשא בתשלום שכרם, כפי שהוסבר.

1.4. לגבי חברים עצמאיים – הם נפגשו במהלך חודש מאי עם מנהל מש"א ומנהל הקהילה, כאשר התבקש מענה לשתי בקשות עיקריות: דמי שכירות לאלה מהם ששוכרים מבנה מהקיבוץ לעסקיהם, ותשלום "פעילות" (מענק קורונה) זהה לתשלום שהחליטה עליו המדינה/רשות המיסים. כדי לקבל תמונה על היקף הזכאות – התבקשו העצמאיים במהלך מאי למסור נתוני הכנסות, ובהתאם נערך תחשיב.

1.5. לגבי חברים בכלל – בהכללה, ניתן לומר שחברים נפגעו בתעסוקתם במספר מצבים –

1.5.1. מספר קטן של חברים, עובדי חוץ, היו בחל"ת תקופה מסוימת.

1.5.2. עובדי החינוך – 'נפגעו' בשכרם, לפרק זמן מסויים, בכדי 30%

1.5.3. ישנם חברים, בדומה לקבוצות עובדים אחרות במדינה, ששכרם הוקטן בכדי 10% ויותר לפרקי זמן קצובים או מתמשכים.

1.5.4. ישנם עצמאיים שחזרו לתעסוקתם לאחר פרק זמן קצר יחסית וישנם כאלה שעדיין לא.

2. פניית חברים שהם במעמד "עצמאי" מול רשות המיסים לקבל הקלה בתשלום דמי השכירות –

2.1. ישנם מספר "עצמאיים" ששוכרים מהקיבוץ מבנה לצורך פעילותם.
2.2. שוכרים אלה התבקשו למסור הודעה לגבי הימים בהם העסק שלהם היה סגור כתוצאה מהקורונה.

3. פניית חברים שהם במעמד "עצמאי" מול רשות המיסים לקבלת "מענק קורונה"

3.1. למעשה הבקשה של "העצמאיים" שהקיבוץ ייכנס ב"נעלי המדינה" או ב"נעלי רשות המיסים" מהסיבה שכללי רשות המיסים לזכאות למענק אינם חלים על חברי קיבוצים. הסבר –

3.1.1. כללי מענק קורונה של המדינה מעניקים לעצמאיים "שתי פעימות" של תשלומים: הפעימה הראשונה - עד 6,000 שקלים, והשניה – עד 10,500 שקלים. רשות המיסים מקבלת את נתוני הזכאות לפי הדוחות השנתיים של העצמאיים ובודקת אם הייתה ירידה בהכנסתם בתקופה מרץ – יוני, 2020, לעומת הכנסותיו בממוצע חודשי לשנת 2018 או 2019.

3.1.2. היכן הבעיה? בשנת 2017, במסגרת חוק ההסדרים, תוקנה פקודת מס הכנסה, וקבעה כי בקיבוץ מתחדש חבר קיבוץ עצמאי ידווח ויעביר את המס על הכנסותיו לקיבוץ. הקיבוץ יגבה את המס על ההכנסה, כאמור, ויעביר אותו לרשות המיסים.

3.1.3. באופן פרקטי, החבר, ברמה האישית, מדווח למס הכנסה על "אפס" הכנסות אישיות והקיבוץ מדווח למס הכנסה על ההכנסות של החבר, גובה את המס האישי מהחבר ומעביר אותו למס הכנסה במסגרת הקיבוץ. זו הפרקטיקה החוקית. זו לא החלטה של הקיבוץ.

3.1.4. המשמעות היא שכתוצאה מהוראות החוק, רשות המיסים רואה את החבר העצמאי כמי שהכנסותיו בשנת 2018 או 2019 היו "אפס", ולכן אינו זכאי למענק קורונה. כך כתוצאה

3.1.5. על פניו יש כאן עוול שמקפח את כל חברי הקיבוצים לעומת עצמאיים שאינם חברי קיבוץ. ברית פיקוח והתנועה הקיבוצית פנו לרשויות המיסים ומקיימים עימם דיאלוג מתוך ניסיון לפתור את הבעייה.

3.1.6. קיבוצים שונים מצאו דרכים מגוונות כדי לתת מענה לעצמאיים שנפגעו בתעסוקתם בתקופת הקורונה. יש שנתנו רשת ביטחון (עם דגש על שני בני זוג שמתפרנסים מאותו עסק), יש שנתנו מענק קצוב חד פעמי בסכום מסוים, יש שנתנו מענקים זהים לאלה שהמדינה נתנה לעצמאים ויש שדחו את מתן המענק לתקציב 2021, כדי לייצר לכך מקור תקציבי, וכך הלאה.

3.2. יש למצוא מענה, במסגרת הערבות ההדדית, לעצמאיים. אין מקור תקציבי לכך בתקציב הקהילה והשאלה לדיון אם לאשר מענק לעצמאיים באופן זהה למענק שנותנת רשות המיסים או לייצר מודל פנימי אחר שלנו. 3.3. ישנם 11 עצמאיים אצלנו שנמצאו זכאים למענק, לפי כללי רשות המיסים. חישוב של סכומי המענק לחברים אלה באופן זהה לזה שנותנת רשות המיסים לגבי התקופה מרץ – יוני הוא כ-100,000 שקלים (כל עצמאי לפי זכאותו האישית)

3.4. יתכן שיוגשו בקשות משלימות בהמשך של אחרים.

3.4.1. יש למצוא דרך לתת לעצמאיים פיתרון למצוקה אליה נקלעו.
3.4.2. יש להבחין בין מצב בו הקיבוץ פועל לפי החלטותיו כמו הביטוח הלאומי (דמי אבטלה וכ"ו) לבין המדינה או רשות המיסים שיכולה להחליט על מענקים שהמקורות שלהם הם תקציב המדינה (או הדפסת כסף).

3.4.3. המקור לתשלום הוא תקציב הקהילה גם אם המשמעות יצירת גרעון.
3.4.4. להציע מודל שבודק את הזכאות לפי הקריטריונים של המדינה, נותן מענק חלקי כדי מחצית או יותר (מאחר ואין מקור תקציבי בתקציב הקהילה). בדומה למודל החיוב הדיפרנציאלי בחפ"פ – ניתן להציע

מודל ערבות הדדית שמעניק מעט יותר באופן יחסי לכלל ההכנסות למי שהכנסותיו נמוכות יותר.

3.4.5. החלטה 15/7/2020 – להמשיך ולבדוק את הנתונים ולהעביר בהמשך הצעת-מודל לאישור.

3.5. לאחר בדיקה נוספת של הנתונים והמשך החלפת דעות, באמצעות פורום מזכירות בואצאפ – התקבלה ההחלטה הבאה ביום 16/7/2020

החלטה - כחלק ממעטפת הערבות ההדדית שלנו, ב"זמן קורונה" (ומתוך רצון לכלול בה את ה'חברים העצמאים' שנפגעו בעסקיהם, וטרם קיבלו מענה מהמדינה) -

(1) לפטור מתשלום דמי שכירות לגבי התקופה מרץ – יוני 2020 אותם חברים ששוכרים עסקים בקיבוץ, בהתאם להצהרת החברים לגבי ימי הסגירה בפועל.

(2) לאמץ מודל למענק קורונה פנימי – חד פעמי - המתייחס לתקופה מרץ - יוני 2020, לפי נתונים שמסרו החברים-העצמאים במצר, לפי שיטת החישוב הבאה –

2.1) שימוש בכללי החישוב של רשות המיסים ביחס לעצמאיים למענק קורונה (פעימה ראשונה ופעימה שניה, כולל ירידה של 25% בהכנסות ביחס לתקופה המדווחת). התוצאה היא: "סכום הזכאות" לפי רשות המיסים.

2.2) לייצר "מדרגה שווה" לפיה יקבל כל חבר עצמאי - המקיים את הזכאות לפי 2.1 - מענק של 2,000 שקלים (בדרך זו תיווצר דיפרנציאליות מסויימת של מעטפת הערבות ההדדית באופן שמי שהכנסותיו נמוכות יקבל שיעור גבוה יותר של מענק פנימי – ראו דוגמא בהמשך).

2.2) **התוצאה**: תשלום מענק מתוך תקציב הקהילה המורכב מהסכומים הבאים –

הסכום המחושב מהיתרה המתקבלת בין "סכום הזכאות" לבין "סכום המדרגה השווה" $X 40\%$.
+ 2,000 שקלים.

לדוגמא:

חבר ש"סכום הזכאות" שלו לפי רשות המיסים הוא 5,000 שקלים, יקבל 2,000 שקלים + (3,000 שקלים $X 40\%$) = 3,200 שקלים

חבר ש"סכום הזכאות" שלו לפי רשות המיסים הוא 15,000 שקלים, יקבל 2,000 שקלים + (13,000 שקלים $X 40\%$) = 7,200 שקלים

הערה: החישוב האישי – מצוי אצל מש"א.

יעקב דרומי
יו"ר ועד ההנהלה

בשולי הפרוטוקול:

לאחר שהחלטה הופצה ל'פורום העצמאיים' – הם הגישו עירעור עליה.

“שוק קח תן 2020”

סוק' רותם

כמה תופעות של פעם בלבוש חדיש מזכירות לי ימים עברו. מבניהם:

❖ **“הספריה החופשית”** - שקיימת מזה זמן רב בחדר האוכל

ובמפעל. ספרים עוברים מיד ליד ללא רישום או דמי מנוי,
והמקום צר מלהכיל. את הספריה מתחזקת נילי שחר לצד
עיסוקים קהילתיים אחרים.

❖ **מתחם “יד שנייה”** - אותו הקימה ענת אלוני וממשיכה

באחריות מריאנה בעזרתה הגדולה של לליב. לאחרונה עבר
המקום מתיחת פנים, נוספו מאוררים ומקומות אכסון. לילדים
אפשר ללקט מלתחה שלמה. ולמבוגרים ניתן למצוא פריטים
מעניינים. הנכדות שלי חוגגות במקום...

❖ **“המסירה, תופעת החפצים המתניידים”** - אנשים משחררים

מביתם רהיטים שאין בהם צורך עוד ומציעים, ללא תשלום לכל
דורש. הדברים נחטפים!

ברוח טובה ועם רצון כן, ניתן להעלות חיוך אופטימי גם בימים טרופים

אלו.

היחד מבורך!

מי את רותי גולן?

צגנה ברא"ס

"אני... המצילה בבריכת השחייה היפה שלכם.

בת 57, נולדתי וגדלתי בקיבוץ רשפים. גרושה ואם לשלושה, בן ושתי בנות. מורה לחינוך גופני אך עסקתי מעט בהוראה. מתגוררת בשדה יצחק."

כמה זמן את מצילה?

"אני עובדת כמצילה מזה כשלושים שנה, עם הפסקות עד שהילדים גדלו. הייתי מצילה בקציר, שם התגוררתי שנים רבות. גם בגן שומרון ושנה במגל. זו העונה הראשונה כאן."

איך נקצטת הבריכה אצלנו?

"השבוע הראשון כאן היה כיף גדול! יש משהו מיוחד במצר. קיבלו אותי כל כך יפה, היחס פה כלפי חם ומיוחד. אני קיבוצניקית, היה לי קל להתחבר לאנשים, בעיקר לפנסיונרים שבאים יום יום."

מה הציפיה שלך מחברי הקיבוץ?

"שיכבדו את כללי ההתנהגות בבריכה."

מה תצטיי בחורבן?

"אני ממש לא יודעת!!"

מה הנושא שלך?

"אנו, המצילים, אנשי שירות. אם המציל והציבור מבינים זאת, הכל טוב!"

"מאוד כיף לי כאן, כל כך כיף לי!! מקווה שאמשיך להנות אתכם עד

סוף העונה, שניפגש כאן בשנה הבאה ושלא יסגרו את הבריכות!!"

רותי הפכה עבור חלק מאיתנו לחברה הדואגת והשומרת עלינו ועל

הבריכה. באי הבריכה נהנים. הבריכה נקייה והכל מסודר.

תקוותינו שהבריכה לא תיסגר שוב, ושנפגוש את המצילה רותי, גם

בעונה הבאה.

מה שלום העובדים שחלו בקורונה?

"אורן(סמנכ"ל תפעול) מרגיש טוב וכן בנו ובתו שגם נמצאו חיוביים. השבוע הם צפויים לבצע בדיקה נוספת.

מזהר (מבקר איכות במצר טיף), שגם נמצא חיובי, נמצא בבידוד ומרגיש טוב."

כמה עובדים נמצאים בבידוד? ואיך המפעל המשיך לתפעל את כל המערכות?

"בשבוע השלישי של יולי התחילו להשתחרר חלק מהמבודדים ועד סוף השבוע כולם צפויים להשתחרר. בסבב הראשון נכנסו לבידוד 19 עובדים ובסבב השני 6 נוספים, רובם ככולם אנשי תפעול ומטה.

המחלקות המשיכו לעבוד באופן מלא, כאשר סגני מנהלי המחלקות ניהלו במשך תקופת הבידוד את הפעילות, והמטה עבד מהבית. מחלקת אבטחת איכות נותרה עם צוות מצומצם ונתמכה ע"י מחלקת הייצור."

המפעל ממלא אחר כל הנחיות משרד הבריאות?

"אנו פועלים תוך הקפדה יתרה על הנחיות משרד הבריאות ואף בחלקן החמרנו: שמירת מרחק, עטיית מסכות, הפרדה בין משמרות ומחלקות וכמובן שמירה על היגיינה אישית."

ראינו שהמפעל המשיך לעבוד באופן מלא עם מספר קטן של עובדים. האם ישנה חשיבה על התנהלות של הקטנת כוח האדם בעתיד?

"מצר, שהוגדר כמפעל **מוחרג**, לא נדרש כלל להפחתת כ"א. למרות זאת, מתוך מטרה לבדוד בין המחלקות והמשמרות החלטנו על דעת עצמנו להוריד את הנוכחות במפעל ל 30% בזמן נתון, כלומר משמרות שבמילא עבדו בשעות שונות, עבדו כרגיל, משמרות בוקר, צהרים וערב, 1/3 מהעובדים בכל משמרת. המטה ומחלקות האדמיניסטרציה עבדו בחלקם מהבית וחלקם מהמשרדים. המפעל לא פעל במתכונת של הפחתת מס' העובדים. רק עובדים המשתייכים לאוכלוסייה בסיכון, הוצאו לחל"ת או לחופשה לשם שמירה על בריאותם."

כיצד התבטא משבר הקורונה במפעל?

"המשבר הביא לפגיעה מסוימת במכירות. הירידה במכירות הורגשה יותר ב SP ופחות בחקלאות."

האם המשלוחים מעבר לים המשיכו?

"כל המשלוחים התנהלו כרגיל ולא היו עיכובים מהותיים."

האם למפעל ישנה תוכנית עסקית המותאמת למצב הנוכחי בו הקורונה תלווה אותנו לפחות לכמה שנים?..

"כבר בחודש מאי, הוכנה תוכנית עבודה חדשה ובה התייחסות להשפעות המשבר בכל היבטים, ואושרה ע"י חברי ועד ההנהלה."

**מה יש לך להגיד לחברים בקיבוץ אשר מודאגים
מהבאות? האם אתה אופטימי? או שיש "להדק את
החגורה" שעד כה הייתה רחבה וטובה...**

"מותר להיות מודאגים בשעת משבר כגון זה אך ההערכה היא שחלק
מתחומי הפעילות של מצר לא יפגעו. אנו נערכים להיצמד לשורות הרווח
שבתוכנית ככל האפשר למרות הירידה במכירות."

**תפקידך בימים אלו בטח לא קל...האם יש לידך
שותפים לחשיבה ולעשייה?**

"פעילות המפעל מתנהלת תמיד בשיתוף ותמיכה של צוות המטה וכלל
העובדים. במסגרת המשבר הוקם צוות חירום הפועל סביב השעון בכל
הקשור להבטחת המשכיות פעילות ייצורית רציפה ככל האפשר וההנהלה
מתפקדת באופן מלא.

בהזדמנות זו, אני מאחל החלמה מלאה לאורן, מדהר ובני משפחתם ויציאה
מהירה מהבידוד. לחברי הקיבוץ שהדאגנו אותם עם המצאות חולה מאומת
במפעל, מאז פרוץ הגל השני חזרנו לפעילות בקפסולות, מהלך שעזר למנוע
התפרצות רחבה יותר של הדבקה ואנחנו ממשיכים כך כרגע לטווח הנראה
לעין."

היום, 16.7, שמענו מעמרי שוהם שכן, עלינו "להדק את החגורה"

**תודה לשמוליק על הראיון ולכל עובדי המפעל
המסורים**

לזכרה של לאה קרביץ ד"ר קטע שנכתב ע"י בתה ופורסם בעיתון בית החולים - "תל השומר"

*הקטע נשלח אלינו סרוק ולכן לא נגענו בעצוב
שלו*

לאה קרביץ

נכתב ע"י סינטיה פרוחי, בשם בנותיה

בגיל 80 ערכתי לאמי יום הולדת הפתעה במועדון הקיבוץ, בקיבוץ מצר, ביתח. מסיבה גדולה, הרבה מזמנים. בשנה האחרונה, אמרתי לאמי: "אימא, אל תעשי בעיות, עוד מעט יום הולדת 90, אערוך לך מסיבת יום הולדת גדולה, גם הפעם". אמי ענתה בספק: "לא יודעת אם אצליח להגיע למעמד הזה". אמי, לאה, נמצאת בגיל -עד כתשעה חודשים. בימים אלו, הבאנו אותה חזרה הביתה, לקיבוץ, לחגוג לה את יום הולדתה ה-90. בגרסה מצומצמת, אך עם בלונים והמשפחה הקרובה.

לאה היא אישה מדור אחר, ערכים שונים. מוסר עבודה, מסירות למשפחה, לחבריה הרבים, ובעיקר אוהבת אדם ואהובה כל כך על כל סובביה. מעולם לא דברה בגנאי על מישהו. תמיד היה חיוך גדול על פניה. לכל מי שנכנס אל ביתה, מיהרה להגיש כיבוד, חיוך, מתנה קטנה, ואיש לא יצא מביתה בלי לקבל חיבוק ונשיקה. כגרמניה מלידה, הקפידה תמיד על הופעתה החיצונית, בכל פעם שיצאה מביתה, בגדים יפים, עגילים, איפור. הופעה מושלמת. בישרון מדהים היה לה: ידעה לשמור על קשרים חברתיים- משפחתיים, קרובים ורחוקים, לאורך השנים. כך, קבלה מכתבים בהמון שפות. תיבת הדואר שלה, תמיד הייתה מלאה מכתבים מכל העולם. זאת אמי.

לאה ילידת ברלין. היה לה מראה ארי, בדומה לכל ילדה גרמניה. נמלטה עם משפחתה משם, בלילה אפל, עם מזוודה ביד. הוריה השאירו אור דולק בבית, כדי שהשכנים לא ילשינו לנאצים שהיהודים בורחים, ממש לפני פרוץ המלחמה - אחרי שגרשו מבתי הספר, את כל הילדים היהודיים. לאחר תלאות ובריחות מסוכנות, מגיעה משפחתה למונטווידאו, אורוגוואי. בגיל 7, כבר נגנה פסנתר, המשיכה לנגן והופיעה בקונצרטים. שמה התפרסם. גם ביופייה, וגם בזכות כישורונותיה הרבים. דוברת 7 שפות ברמה של שפת אם. אהבתה הגדולה, הייתה הנגינה. איש לא ניגן כמוה מעולם.

בעולה חדשה בקיבוץ, עבדה בעבודות רבות (מי שמכיר קיבוץ של פעם, יכול להבין): עבודה בחדר האוכל, במכבסה, בבתי הילדים, טיפול בתינוקות, שמירות לילה. והכי אהבה: מטפלת במתנדבי הקיבוץ - בזכות מסירותה ושליטה בשפות הרבות שידעה. הכול עשתה בחיוך. מעולם לא שמעת אותה מתלוננת. תמיד הייתה לה מילה טובה להגיד לכל אחד ואחד. לא ניתן לדבר על אמי לאה, מבלי לציין את תפקידה הקבוע, במשך 35 שנה: פתחה בקיבוץ, מדי שנה את טקס יום השואה בקטע נגינה שריגש את כל הקהל. עשתה זאת במסירות אין קץ במשך כל השנים האלו. מרבית משפחתה הענפה נספתה בשואה.

באופן אישי, אינני מכירה אנשים כה אופטימיים, אוהבי אדם, מסורים ואוהבים כמוה. אישה מיוחדת במינה. דור אחר. יתכן שצריך ללמוד מהם. יכולת הנתינה שלה הייתה אין סופית. תמיד הושיטה עזרה, גם מבלי שנבקש. אוהבת אדם ושלו.

בשנים האחרונות עסקה באמנויות, בכישרון, בסבלנות ומסירות-כפי שהיא ניגנה. בידיה יצרה עבודות פסיפס וציוריים המעטרים את ביתה וביתנו, בנותיה. סבתא אהובה על נכדיה וניניה. אמי, לאה, הייתה עצמאית בקיבוץ. בגיל 89 היא נהגה בקלנועית והתנהלה באופן עצמאי לגמרי. בחודשים האחרונים ניסיתי לשכנע אותה להביא עובדת זרה שתשהה עמה, ותמיד ענתה: "עוד לא". הייתה קנאית לפרטיותה ולעצמאותה.

עד שנפלו עלינו השמיים, עליה ועל המשפחה - וחייה השתנו. לאה, הילדה היפה, אשת עבודה, אימא מדהימה, סבתא מופלאה, קול האלוהים בוקע מידיה, עת שהיא מנגנת. לאה השורדת והנלחמת על חייה בימים אלו, על אף מגבלותיה. בורכנו להיות בנותיה. אנו מנסות כל העת, להוסיף אור ואהבה לחייה-כפי שלמדנו ממנה. אנו מלוות אותה, מחבקות ומנשקות - כפי שלימדה אותנו כל חייו.

יזמים בישראל ובקיבוצים קיבלו סטירה מצלצלת

ראיון כואב עם ג'י חובה

אז כמה מילים למי שלא מכיר אותך - מהו העסק שלך?

החברה שלי מתעסקת ביעוץ ולווי פרויקטים תיירותיים בארץ ברמת היעוץ האסטרטגי של שווק, קדום מכירות, שווק מאורגן, תיירות נכנסת ותיירות פנים.

עיקר ההכנסות בא מייצוג אתרי תיירות באופן בלעדי. קייקי כפר בלום, אגמון החולה, הספארי ברמת גן, צריף בן גוריון, מכון ויצמן וגם עמותות תיירות כמו בערבה הדרומית, שפלת יהודה ועוד.

אנחנו חמישה עובדים בחברה הנמצאת במצר.

במקביל – הוקם איגוד משווקי התיירות שאני עומד בראשו – ומוביל את תחום שיווק אתרי התיירות בשיתוף פעולה מלא.

והקורונה? אנחנו עוקבים בפייסבוק... אבל איפה זה תפס אותך?

ב15.3 עם סגירת הארץ בגלל מגיפת הקורונה הבנו שהכל נעצר. אין הכנסות לחברה. אפרת ואני עברנו במהירות דרך כל מי שהיה חייב לנו כסף כדי לשמור על עצמנו והוצאנו לחל"ת את העובדים.

חברות בע"מ מתנהלות לטווח רחוק. שילמנו משכורות שאמורות להיות מכוסות על ידי כספים שחייבים לנו וצפויים לפי תכנית עסקית מסודרת להגיע בהמשך... התנהלות עסקית נורמטיבית, אתם יודעים, לא מהמרים ולא קופצים גבוה מדי, אבל מי יכול היה לצפות לדבר כזה? התיירות הייתה בשיא אבל יצרה שינויים שדרשו דיוק ועבודה אינטנסיבית, והכל נעצר בבת אחת.

בהתחלה נהייתי מהאתנחתא, אבל מהר מאד הבנתי את המרחק ליציאה מהמשבר וראיתי איך הקולגות והאתרים מתרסקים.

כשהתחילו ההפגנות והדרישה שהמדינה תפצה הקמנו גוף בשם "מטה עתיד התיירות" ונבחרתי להוביל כיושב ראש את 14 הגופים החברים בו (ביניהם חברות תיירות, משווקים, מפיקי אירועים, החברה להגנת הטבע, שכירים שהוצאו לחל"ת, תיירות נכנסת ועוד) אלפי אנשים הקשורים לתיירות. מצאתי את עצמי מסתובב בכנסת ונפגש עם שר האוצר, מנכ"ל משרדים מנכ"ל הביטוח הלאומי אפילו עם רה"מ במטרה לדחוף, לקדם ולהילחם על זכויות העצמאיים ועל זכויות ענף התיירות הדורש פתרון ייחודי. אנחנו עוד באמצע המאבק, ויש לנו עוד הרבה עבודה קדימה.

אתה עובד לבד?

אנחנו צוות הנמצא עמוק בתוך המלחמה הזו ולא ברור האופק. כולם עובדים בהתנדבות. יש גיוסי תרומות למי שכבר לא מצליח לשרוד כלכלית ותמיכה נפשית ברמה החברית למי שרק אפשר, ולאחרונה גם מפעל שלם של חלוקת חבילות מזון לנזקקים בענף.

מ 40.000 ועד 250.000 עובדים בסביב 65% בלבד ישרדו בענף. אם נצליח לשמר את האנשים אפשר תוך חצי שנה מגמר המשבר לחזור לפעילות. אחרת ייקח 5 שנים לחזור לפעילות ונזק של מיליארדים.

ואצלך בעסק עצמו?

רוב העבודה הוקפאה, מספר אתרים עובדים בתשלום נמוך מאוד (שבקושי מחזיק את ההוצאות הקבועות במשרד) ועלי להמציא את עצמי כל יום מחדש. מלחמה אמיתית על העסק, שימור המותג שבנית, שימור לקוחות שיש להם פוטנציאל לחזור ופרידה מכאלה שוויתרו, הקפיאו או ביטלו חזים.

ברמה המשפחתית אנחנו מחזיקים מעמד בינתיים, אבל האופק לא ברור.

ברמת הקיבוץ המצב כואב. האמת שציפיתי להתייחסות רצינית יותר, פתוחה ומתעניינת יותר, קשובה יותר גם ברמה הבינאישית. אנחנו 16 עצמאים, כולנו בסיטואציה הזויה ומורכבת. בטח נחשפתם קצת בשבילים או בעדכונים שאנחנו מעבירים לכולם, וכנראה שנגיע גם לשיחת קיבוץ בעניין.

מה בעצם העניין?

אנסה להסביר איפה אני עומד כעצמאי בעל חברה, שהוא חבר קיבוץ.

המדינה מפצה את העסקים בסכומים זעומים יחסית בכדי שהענף לא יקרוס, אבל כל מי שהוא חבר קבוץ לא זכאי לתמיכה כלשהי בגלל התנהלות חשבונאית עליה נדרשנו כחברי קיבוץ להצהיר. בעצם – דיווח לרשויות בסוף שנה רשמית ממני כבעל חברה הוא "0" – כי הוא מתחבר לספרי החשבונאות של הקיבוץ. לא אלאה אתכם בהכל – רק אסביר שמבחינת התמיכה הממשלתית בעצמאיים אני אמור לקבל, כמו חברי העצמאיים, כסף מהמדינה (עבור הפרשות ששילמתי כל חיי העצמאיים) על מנת להשאיר את העסק צף ולא קורס, זה לא מספיק אבל גם היה נותן משהו... כיוון שאני חבר קיבוץ מבחינת המדינה לא מגיע לי כלום – משמע... אין תמיכה! גם התק"צ נלחם בעניין ובינתיים ללא תשובות או פתרונות...

ומה בקיבוץ?

מתוך העצמאיים יש 3 רלוונטים ששוכרים חדרים מקיבוץ, נאמר לנו שיורידו את תשלום שכר הדירה כמו שקורה במקומות רבים אחרים לעסקים שלא היו פעילים בתקופת הקורונה, זה בוצע רק החודש, ואני מודה על העזרה הזו, קטנה ככל שתהיה. אני אישית עוד לא ממש פעיל, כולם בחל"ת ואני במשרד

הקטן שלי לשמירה על השפיות ולנסות לשמר את העסק. אחרי לחצים יצאה החלטה (עכשיו כן – אחרי 3.5 חודשים) להעברת כספים מהקיבוץ לעצמאיים, שמשמעותה הרבה פחות ממה שהמדינה הלא סוציאלית שלנו מעבירה פיסית לכל העצמאיים והקולגות שלי מסביב, לפחות בצפי של מה אני אמור לקבל... אם בכלל. עד רגע זה לפחות לא קיבלתי עדכון אישי בעניין, וככל הנראה גם לא אקבל דבר מה כי אני גם בעל חברה (שכיר בעל שליטה בחברה). כבר קיבלתי אישורים מהמדינה שאני אמור לקבל כסף לחשבון, ונדחתי שוב... כי אני חבר קיבוץ.

אני לא מסכן ואיני צריך רשת ביטחון, זו גם לא "גרידיות" או רצון "להרוויח על חשבון" - זה מה שהייתי מקבל מהמדינה כתמיכה כעצמאי או כבעל עסק, אנחנו בתוך משבר עולמי ואני צריך לשרוד. כל הכנסה מעכבת שקיעה בחובות והתחייבויות בהלוואה שאני לוקח על מנת לשרוד את התקופה. בסיטואציה הזו כחבר קיבוץ- אני תקוע באמצע, משלם מיסים וביטוח לאומי, אבל לא מקבל תמיכה כלשהי כמו שאר העסקים במשק בימים אלו. מבאס אבל זו התחושה, לא רק שלי... של רוב העצמאיים במצר, שאנחנו לא ממש נספרים. היום החלו לצאת הודעות רשמיות (שלושה וחצי חודשים מהאירוע כן?), אני עוד לא קיבלתי הודעה או עדכון לגביי... מקווה להתייחסות כלשהי.

אז מה אתה בכל זאת עושה בימים אלו?

מנסה לצוד קבוצות שכן זזות (מעט מאוד), משכנע אתרי תיירות שכדאי להם לשלם על תמורה מוגבלת- והמחיר בהתאם, מחפש שיתופי פעולה ויוצר מוצרים חדשים ליום שאחרי, משלם במסורה הלוואה לביטחון כי צריך לשלם הוצאות ולחיות, מצטמצם – ולא ברחמים, אלא באחריות משפחתית לסיטואציה.

אני לא עוצר, ובכל יום יוצא לעבוד לא מעט שעות – גם ציבורית עבור ענף התיירות וגם לשימור המותג שבניתי ובניסיון לייצר הכנסה כלשהי עד שיעבור זעם.

מקווה שאישית משבר האמון מול המערכת לא ישפיע עלינו כחברה בכלל, ומשבר האמון הפנימי שלנו בקיבוץ – לא יפגע בחברה הקיבוצית שלנו. אני מאמין ואוהב את הקהילה בה אני חיי... נותן כתף לתרבות, ואמשיך לחייך (כמה שאפשר)!

"אם באו מעט אז זה לא מייצג את העם
אם באו הרבה אז הדבקה המונית

אם באו מבוגרים אז משעמם להם בפנסיה
אם באו צעירים אז הם עוד לא מבינים איך דברים עובדים

אם פעילים מתראיינים אז הם מחפשים רק פרסום ואקזיט
אם הם לא אז אין הנהגה ודרך

אם דורשים שינוי מדיניות אז זה פוליטי
אם זועקים צדק אז הכל סיסמאות ואין מטרה אמיתית

אם מתנהגים יפה הם משועממים ובאו בשביל הטרנד
ואם מורידות חולצה או זועקות בכוח אז הן אנרכיסטיות

אם הדגל שחור אז אתה בריון אנרכיסטי
אם הדגל אדום אתה בולשביק רצחני
אם הדגל כחול-לבן אתה מבזה את הסמל
אם אתה שמאלני אתה בוגד במדינה
אם אתה מזרחי אתה בוגד באחים שלך
אם אתה ימני אתה שתול
אם אתה מובטל אז אתה לא יודע מה טוב בשבילך
ואם חטפת מכות משוטר או מפאשיסט - זה אך ורק באשמתך

בקיצור - אם אתה כואב על בשרך את המדיניות והזלזול של ממשלת
ישראל והעומד בראשה - אתה שייך.

כל מי שמנסה להגיד לך אחרת פשוט מפחד."

© דניאל דותן- מנכ"ל מדרסה (עמותה ללימודי ערבית מדוברת)

https://www.madrasafree.com/?fbclid=IwAR2Dq00WL2nfhCdzctS_7IodOpT5FraLtfybKzkPozZxXwweKh_RDOUTVlg

ראיון עם פסי לרגל הוצאה לאור של הספר- "פרחי אזורכת בכל אביב"

פסי, דבר ראשון ברכות חמות מכולנו להוצאת הספר.

- **ידענו שאת כותבת מי כמה מדברין שפורסמו בעלון. ממתית את כותבת?**

" באופן רשמי התחלתי בחוג כתיבה יוצרת ב"מילוא" ב-2010. מאז שהייתי קטנה אני זוכרת שהייתי יושבת עם החברות שלי ומשחקת מעין משחק, הייתי מבקשת מהן להגיד מילה ואז ממנה ממצאיה סיפור ומתחילה לספרו. לימיים כשנולדו הנכדים הייתי משחקת את אותו המשחק איתם."

- **כיצד נולד הספר או בעצם הרעיון לספר?**

"רעיון הספר נולד בעצם מהבנות שלי. אחרי שאני כותבת סיפור אני שולחת אותו לקבוצת הוואצאפ שהקימו בנותיי ונכדתי דר לפני כשנתיים, ומחכה לתגובה, אם אין תגובה אני מבינה כי הסיפור אינו מוצלח ואם התגובות מגיעות אני מבינה שהצלחתי."

זה באמת מעניין אותי איך כל אחת מתחברת לסיפור אחר שלי.

- **מה יש בספר? האם סיפורים אמיתיים או סיפורים שאת ממצאיה?**

"אני "מערבבת" סיפורים אמיתיים עם סיפורים שאני ממצאיה ויוצרת סיפור אחד."

הרבה סיפורים הם על הקיבוץ, יש בספר 30 סיפורים, בתי שלומית בחרה אילו מסיפורי יכנסו לספר, כמו שאומרים "כולם היו בני", אין סיפור אהוב עלי במיוחד, את כולם אני אוהבת ואין לי שום חרטה שסיפור כזה או אחר לא נכנס לספר.

כמו שציינתי למעלה, שלומית בתי הייתה העורכת של הספר, אין קו אחד לכל הסיפורים, הם מכמה נושאים שונים."

- **"זר פרחי אזורכת בכל אביב", מדוע שם זה לספר?**

"הבנות שלי יודעות שיש לי אהבה לפרחי האזורכת, בכל אביב כאשר על העצים הגבוהים מתחילה הפריחה ואינני יכולה להגיע בכדי לקטוף לי כמה פרחים, בתי טלי מביאה לי זר הביתה."

אין סיפור בספר עם השם "פרחי אזורכת בכל אביב, אך יש סיפור אחד, "הפרחים שבבלקון", שמאוד דומה לשם הספר."

- **למה את כותבת או.. בעצם, מה מביא אותך לכתוב?**

"כפי שציינתי למעלה, אני בקורס כתיבה יוצרת ב"מילוא". המורה נותנת לנו נושא ועל-פיו אני כותבת."

השיעור הוא בימי שני ולפעמים אני רק בשבת מתיישבת לכתוב את הסיפור, אך כאשר אני מתיישבת ליד המחשב אני כל-כך נהנת, אני עושה את זה בכיף ענק! ההתחלה פשוט קצת קשה לי, עד שאני

מגיעה לשבת פשוט לוקח לי קצת זמן , כמו חלק מהילדים עם שעורי הבית , אבל שוב מתיישבת ומאוד נהנת ©"

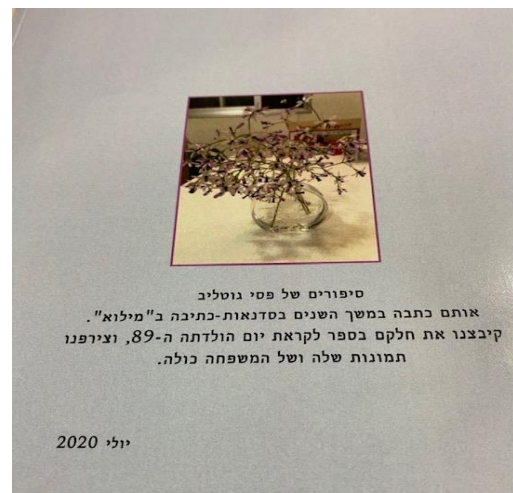
• **היית רוצה שהרבה יקראו את הספר?**

"הייתי רוצה שרבים יקראו את הספר, אך כרגע אין באפשרותי להדפיס כל-כך הרבה העתקים מהספר ,
אנו בודקים אפשרות לספר דיגיטלי , או דרך אחרת להעלותו לאינטרנט בכדי שיהיה זמין ליותר קוראים .
בנתיים, ניתן ליצור קשר עימי להשאלת הספר לקריאה , אשמח מאוד אין הרבה העתקים אך בסבלנות יגיע לכולם."

• **תרצי להוסיף עוד משהו שלא שאלנו ?**

"את כל הסיפורים שלי אני אוהבת, יש לי הרבה סיפורים אישיים , סיפורים הקשורים בחבריי שבנתיים אינם לפרסום אך מאוד קרובים אלי.
בימי הקורונה, היו לנו שיעורים ממילוא ב-ZOOM , וכל הזמן נתנו לנו שיעורי בית שבדרך כלל , בימים "רגילים" , הייתי מבצעת וכותבת..
במשך כ- חמשה חודשים , חודשי הקורונה , לא כתבתי ...
לאחרונה , כשנפטרה חברתי הקרובה , מינה הרדוף ז"ל , שאף למדה איתי בקורס לכתיבה יוצרת במילוא והייתה לאחת התלמידות המצטיינות בכיתה , חזרתי לכתוב , לכתוב עליה .
ומשם על עוד נושאים ...
כל הסיפורים הם חוויות שלי מהחיים שלי משולבים עם הדמיון , ישנם גם סיפורים שהם מהחיים שלי , אך לא תוכלו לראות זאת בסיפור כי אני כותבת אותו כאילו מישהיא אחרת מספרת לי אותו."

תודה רבה לך פסי – המשיכי לכתוב וכמובן להוציא עוד ספרים .

הפרחים שבבלקון

" הכלה היפה, בשמלתה הלבנה יורדת במדרגות לאט, והמחיקה של מנדלסון באוויר. אבא מחכה לה למטה כדי להוביל אותה לחופה. אני נרגשת כי ליה ירדה מהחדר שלי והתבשמה מהעץ שלי". כך מתחיל היומן של ילדותי. כמה זיכרונות מתרוצצים במוחי ודוחפים אלו את אלו.

החדר שלי, עם הבלקון הפתוח לצמרת עבותה, ירוקה וסגולה. האיזדרכת מתמתחת מלמטה, עולה מהכניסה לבית, עד הקומה השנייה, שם אני עומדת. יש לי רומן מוקדם עם העץ. מאז שאני זוכרת הוא ממלא את חדרי בבושם מיוחד ויחיד. אני שולחת זרועות לחיבוך, מקרבת אלי את הפרחים הצפופים, מריחה עמוק וחולמת: אני על במה של אולם מלא ילדים, ואני מחוללת בוולסים וינאים. המחיקה עולה ממני, אני שרה ורוקדת. ונדמה לי שאני עושה את זה נפלא, והקהל מתלהב.

המחול מסתיים כאשר אני נופלת על ספת העור החומה, שגם היא עומדת בחדרי מאז שנים. בפינה יש מכתביה וכיסא, וארון עם דלתות זכוכית שמגלות את המון הספרים שממלאים אותו. קירות החדר מכוסים בטפט ורדרד, שנראה כאילו צייר משך צבע עליו במברשת עבה.

בבלקון, על יד הצמרת הבשומה אני יושבת ולומדת היסטוריה לבחינה. אני מספרת לעץ שלי על כל מה שאני חייבת לזכור, אירועים ותאריכים. אני גם רושמת ופוטרת תרגילי אלגברה. וכאשר הבושם קצת מסחרר אותי, אני פותחת את יומני הפרטי והסודי מאד, וכותבת בלב דואב, כמה אני מחבבת את הילד שהתאהבתי בו לאחרונה.

האיזדכת שולחת את ענפיה המלאים, וכמעט חוסמת את כניסת האוויר לחדר. ואז, אני מתחילה לכתוב שירים. רובם שירי אהבה לוהטים, לא רק לאהובי האחרון, אלא גם למדריכה שלי בקן, לפרחי העץ ולעץ עצמו, וכפי שלמדתי מוולט ויטמן, גם שירים לעצמי.

אני מאד עצובה כי העולם וצרותיו גדולים עלי, ולבי כואב מכל כך הרבה אהבה שאני מפזרת סביבי...ולפי ערכתי לא מקבלת תמורתה.

חלק מהשירים הסמי-חקלאים נקראים בקבוצה השומרית, שהיא מורכבת מעשר בנות. אנו סוגדות לטבע והשירים מאד מתאימים. המדריכה שלי תולה אותם בעתון קיר שבקן, בלי לציין שם המשוררת.

אני חזרתי לאיזדרכת כאשר אחותי התחתנה ועזבה אותי ואת הבית. גם חזרתי אל העץ הבשום כאשר הבחינה לפסנתר לא צלחה. בערבים, בזמן שהאופק הופך לרוד כמו קירות החדר, ועצב אפור יורד עלי, אני חוזרת למחולות ולשירה שלי, עד שאני נופלת על הספה החומה.

וכאשר השנים עוברות מהר מהר, ואני עולה ארצה, ועוד שנים עוברות ואני כבר אמא, אין לי איזדרכת בשומה שמציצה מהבלקון. ואז, כאשר העצים פורחים, טלי בתי הצעירה קוטפת מהפרחים הסגולים ומגישה לי זר, שנה אחרי שנה.

פסי גוטליב – 20.02.2020

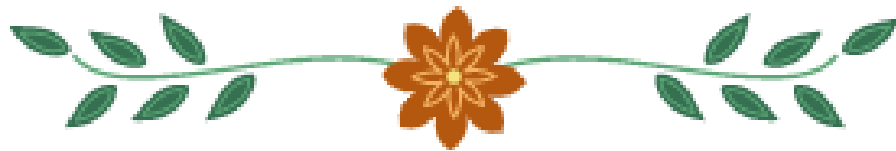
כמעט שנה שאנחנו כאן !

תודה על שקיבלתם אותנו באהבה, ממש כמו משפחה.
השתלבנו בפרלמנט של ימי חמישי ואנחנו ממש מרגישים בבית, התחושה היא שזה טבעי עבורנו להיות כאן.

החברים מסבירי פנים וידידותיים, מוכנים תמיד לתת יד ולסייע - נשמח להיות שותפים בכל יוזמה ועשייה בבית מצר

שנזכה לימים טובים של חברות ויחד נעים!

פרלה וישראל גלזר

אצלנו בתרבות

06.08 - סרט בערב לכל המשפחה

פרטים נוספים
בהמשך...
ועדת תרבות

מה בסביבה?

דרייב IN מנשה

06.08 - סרט "מחילה"

08.08 - חופע סטנד אפ - תום יער

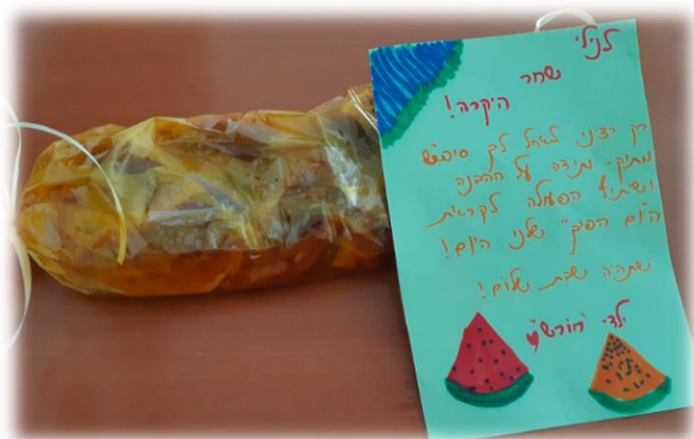
14.08 שירים עד כאן - נחום הימן

ונתן יונתן

<https://menashe.smarticket.co.il/>

לרכישת כרטיסים -

נתראה בעלון הבא...

צוות העלון

alon202070@walla.co.il

